

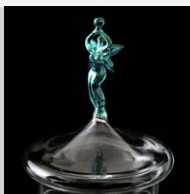
Výstava
Jaroslav Kodejš
ŠPERKY • KRESBY • OBRAZY

Sbírka
železnobrodského
uměleckého skla

Osobnost
Antonín
Langhamer

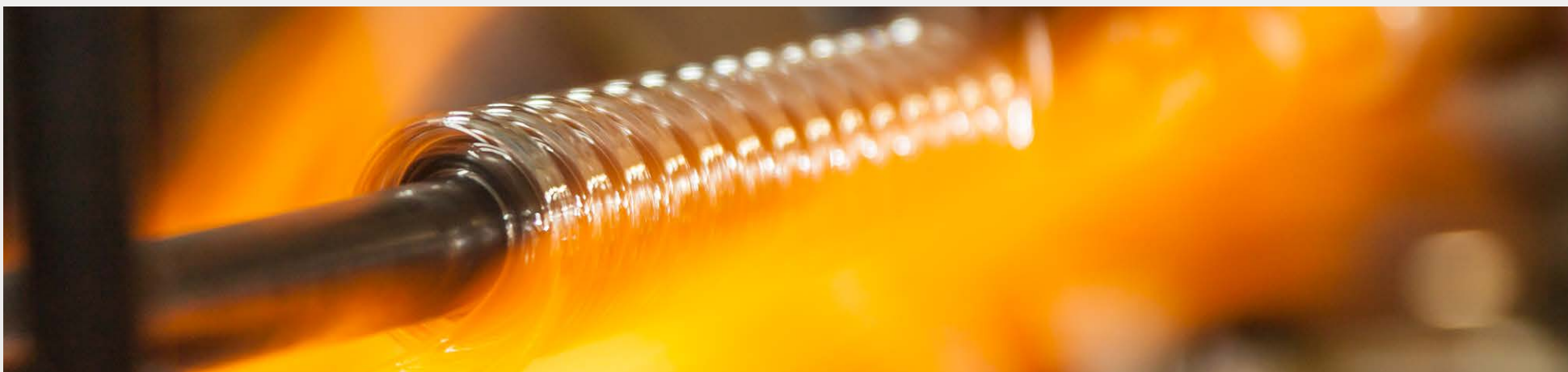

Absint
slavný i tajemný

DETESK

zpravodaj

z á ř í 2 0 1 7

Detesk přináší nový pohled do oblasti servírování vína i pokrmů

Naší společnosti se stále daří diverzifikovat výrobní program. Výrobky Detesku si úspěšně nachází cestu do nových oblastí. Tato výhodná strategie klade na firmu mimořádné nároky plynoucí z prostého faktu, že se často jedná o vstup na do té doby neznámé trhy. Ty je nutné aktivně obhospodařovat, udržovat si v nich maximální přehled nejen technický a technologický, ale pochopitelně i obchodní a estetický.

Novinkou ve výrobním programu naší společnosti, kterou jsme zejména vinařské veřejnosti představili letos na jaře při naší jedenácté účasti na veletrhu VI-NITALY v italské Veroně, byly samoobslužné dávkovače vína GARDEN PARTY.

Výrobek se zde setkal s mimořádným zájmem, patrně proto, že jde na ruku současnému životnímu stylu, jehož neoddělitelnou součástí jsou nejrůznější setkání, oslavy, párty, grilování apod.

Pomineme-li samotnou originalitu nápadu, princip dávkovače příliš složitý není, o to důležitější je jeho estetické pojetí a zejména vysoká preciznost provedení. Funkčnost musí být stoprocentní, protože např. potřísnění šatů červeným vínem by k náladě společnosti nemuselo přispět.

Každý dávkovač je proto před expedicí podroben testu, který je schopen odhalit sebemenší problém spojený s uzavíráním systému.

A jak to funguje? Prostě, stačí uchopit pohárek a jeho dnem lehce nadzvednout tyčku ventilu. V okamžiku, kdy je v pohárku takové množství vína, jaké konzumentu vyhovuje, stačí tyčinku ventilu uvolnit

a dávkovač se okamžitě utavře. Do příslušenství dávkovačů patří i ampule na led. Používá se pro bílá vína, aby jim zejména v horkém letním období zajistila tu pravou teplotu a s ní spojenou svěžest.

Veškeré součásti, které přicházejí do styku s vínem, jsou vyrobeny z vysoce kvalitní boritokřemičité skloviny, jejíž chemická odolnost dalece převyšuje nároky na ni kladené. Ale to je už jiná věc.

V Detesku pochopitelně nevzniká jenom skleněná část výrobku. Stojany vyrábí naše dřevovýroba.

Další „módní“ novinky směřují nejen do oblasti servírování pokrmů, ale obecně do oblasti stolování. V loňském Zpravodaji jsme věnovali článek novým

technologickým, kterými jsme firmu vybavili. Mezi nimi bylo i pořízení lehacích pecí. Právě jejich použití je nezbytné pro designově originálně pojaté výrobky sloužící k výše uvedeným účelům.

Tak mohou z trubic vznikat nádoby, mističky a další příslušenství pro servírování kaviáru, sushi, krevet, oliv, olivových olejů a dalších jednohubkových dobrot a originálních specialit.

Většina předpřipravených dílů z lehacích pecí je ještě dále skláři tvarována – opatřena výdutěmi, prohlubněmi nebo vpichy. Pro doplnění servírovacích gastro potřeb slouží také například stojánky na ubrousky a dokonce i luxusní skleněné hůlky.

Antonín Langhamer

Antonín Langhamer
Vernisáž k výstavě Jaroslava Klápště, 22. 10. 2015.

ciálních věd a publicistiky na pražské Karlově univerzitě (1965–1970).

V r. 1977 z jabloneckého muzea (nikoliv dobrovolně) odešel a nastoupil na místo historika umění v liberecké Oblastní galerii (1978–1990). Posledních šest let před odchodem do důchodu strávil jako ředitel Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou.

Odchodem z muzea ale jeho aktivní působení v oboru zdaleka neskončilo, spíše se obrodilo a zesílilo po té, co byl zbaven každodenní zátěže ředitelského postu.

Antonín Langhamer byl za svého života kurátorem více než tří stovek výstav obrazů, soch, skla, šperků a užitého umění, autorem úctyhodné řady publikací (za všechny jmenujme stěžejní Legendu o českém skle) a nesčetných odborných textů, laureátem Sklářské ceny České sklářské společnosti a medaile GRATIS TIBI AGO statutárního města Jablonce n. N.

V posledních letech připravil zásadní monografii o Jaroslavu Brychtovi či publikaci Výtvarní umělci Jablonecka a Železnobrodská.

Bohužel Alois Metelák, první ředitel železnobrodské sklářské školy, se už svojí rozsáhlé monografie patrně nedočká, navzdory tomu, že ji Antonín Langhamer měl k vydání téměř připravenou. Věděl, že se mu mimořádně povedla a moc se na ni těšil.

V příspěvku byly použity informace z tiskové zprávy MSB Jablonec n. N. autora Petra Nového.

Antonín Langhamer, Ivan a Ivo Kalouskovi.
Vernisáž k výstavě Vladimíra Komárka, 20. 11. 2014.

Několik let je v majetku naší společnosti obraz s námětem foukačské dílny. Pochází přibližně z poloviny padesátých let a je na něm zachycena konkrétní situace s konkrétními foukači. Mladíčkem ve druhé řadě u okna je Antonín Langhamer. Po shlédnutí obrazu nás na to osobně upozornil, přičemž pravdivost jeho slov nespochybnitelně podporuje i zachycená podoba.

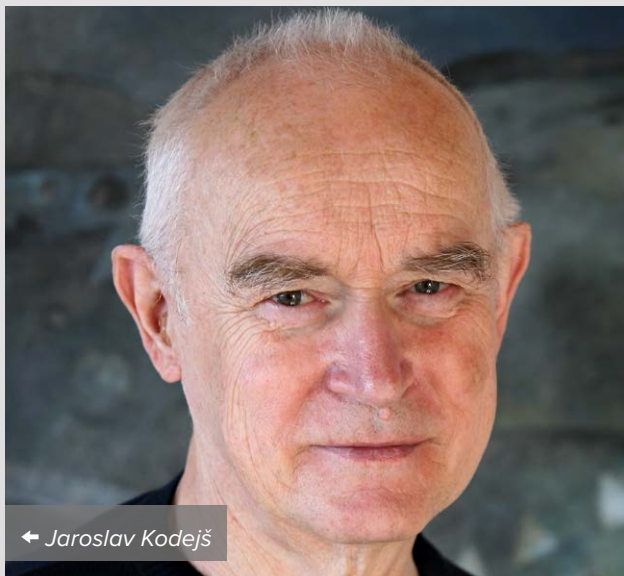
Právě probíhá

Jaroslav Kodejš – ŠPERKY A OBRAZY

Až do 15. října mohou návštěvníci galerie Detesk shlédnout rozsáhlou výstavu výtvarníka Jaroslava Kodejše. Ačkoliv se nejen v Československu ale i daleko za hranicemi proslavil především jako šperkař, současná výstava věnuje zaslouženou pozornost i jeho kresbám a obrazům. Je s podivem že tato oblast Kodejšovi tvorby nebyla doposud nikde veřejnosti představena? Přitom jsou to právě obrazy a kresby za jejichž významného přispění lze komplexněji pochopit autorův přístup k jeho stěžejnímu oboru, autorskému šperku!

Jaroslav Kodejš se narodil v nedalekých Radčicích 9. 9. 1938. Už v polovině šedesátých let se díky svému výjimečnému talentu zcela oprávněně ocitl mezi špičkou výtvarníků zabývajících se autorským šperkem, a to bez ohledu na mimořádně kvalitní konkurenci, která v tomto prostředí panovala a panuje.

Je nositelem mnoha ocenění, účastnil se bezpočtu samostatných i kolektivních výstav u nás i v nejrůznějších částech světa. Jeho dílo je zastoupeno v prestižních sbírkách nejen v České a Slovenské republice, ale i například ve Vídni, Houstonu, Sydney nebo v Pforzheimu. V Železném Brodě se samostatně představuje poprvé.

← Jaroslav Kodejš

Připravujeme

Zuzana Kadlecová – OBRAZY

Od 20. října bude po dva měsíce galerie DETESK patřit obrazům Zuzany Kadlecové.

Narodila se 15. 10. 1960 v Liberci. Po absolvování gymnázia studovala na Vysoké škole umělecko-průmyslové v Praze, nejprve v ateliéru filmové a televizní grafiky u Milošava Jágra a dále v ateliéru užité malby u profesora Quido Fojtíka a docenta Františka Krčmáře, pod jehož vedením v roce 1987 absolvovala.

Významnou roli v její tvorbě hraje figura, nebrání se ani abstrakci.

Zajímavé jsou obrazy z prostředí golfu nebo automobilových závodů, překvapivě stylová dokáže být při navrhování vinět moravských vín nebo v pozici ilustrátorky.

Zuzana Kadlecová žije v Jablonci nad Nisou, pravidelně svá díla vystavuje, zastoupena je ve sbírkách v České republice i v zahraničí.

Významná je i její činnost pedagogická.

Sbírka železnobrodského uměleckého skla

Období od vydání minulého Zpravodaje v září 2016 bylo, pokud jde o rozšíření naší sbírky, mimořádně úspěšné. A to v obou ohledech, jak z pohledu kvalitativního, tak i pokud jde o počet přírůstků. Podívejme se blíže na ty nejvýznamnější.

ŽÁKOVO STVOŘENÍ SVĚTA

Unikátní rytý pohár nám k odkoupení nabídl významný pražský starožitník.

Dílo podle návrhu Oldřicha Žáka provedl Božetěch Medek na železnobrodské sklářské škole.

Vázu s naprosto identickým námětem „Stvoření světa“, ale mírně odlišného tvaru z r. 1932, představil F. X. Jiřík ve své výpravné publikaci ČESKÉ SKLO z r. 1935. Náš pohár má výšku 20,5 cm a pochází přibližně ze stejného období.

MILOSLAV LUBAS

Naše sbírka až donedávna neobsahovala žádnou práci, která by prokazatelně vznikla ve firmě podnikatele a rytce Miloslava Lubase.

Tato skutečnost je už minulostí, protože náš soubor byl obohacen o Lubasovu autorskou vázu. Její hudební námět představuje rytina dvou „putti“ s harfou a notami. V Prvním železnobrodském ateliéru pro umělecké rytí a broušení skla, tak se Lubasova firma jmenovala, vznikla v roce 1940. Vysoká je 18 cm, signovaná M. Lubas 1940 a získána byla opět v jednom z významných pražských starožitnictví.

MILOSLAV KLINGER

Už tak bohatá sbírka autorských plastik Miloslava Klingera se rozrostla hned o čtyři další díla. Za nejvýznamnější považujeme plastiku TANEČNICE, získanou na aukci pražské pobočky vídeňského aukčního domu DOROTHEUM.

Jedná se o hutně tvarovanou figuru výšky 61,5 cm z křišťálové skloviny, signovanou a datovanou M. Klinger 1958. Modelované figury z křišťálové skloviny byly jednou z autorových domén, poprvé je představil na výstavě EXPO 58 v Bruselu. Tanečnice zaujaly úspornou a přitom působivou stylizací a byly odměněny stříbrnou medailí.

Dále jsme získali dvě Klingrovy skleněné plastiky sloupovité orientace (v odborných publikacích je toto pojetí označováno též jako pylony nebo stély). Obě jsou signované a datované.

Větší z nich z roku 1976 má výšku 47 cm, druhá je vysoká 35 cm a datována je rokem 1979.

A posledním získaným Klingerovým dílem je skleněná plastika ze souboru PLAMENY.

Jedná se opět o autorskou práci, tentokrát z r. 1982. Má výšku 33 cm a byla publikovaná v brožuře s názvem „Miloslav Klinger a železnobrodské sklo“ z r. 1992. Jde o druhou hutně předtvarovanou a broušenou plastiku z barevného skla ze zmíněného souboru v naší sbírce, tu první poněkud vyšší a mírně odlišného tvaru z r. 1980 už vlastníme několik let.

JOSEF DRAHOŇOVSKÝ

Na další aukci v pražské pobočce Dorothea se nám podařilo získat vázu Josefa Drahoňovského. Výchozí surovinou pro toto dílo je pohár typického tvaru se zvonovitou základnou, o výšce 23,5 cm. Nejen Josef Drahoňovský takové poháry pro své rytiny v období okolo r. 1925 s oblibou používal.

Vrchní díl poháru je opatřen průběžnou rytinou stromů a ptáků ve větru, dílo je signováno, situováno a datováno - J. Drahoňovský Praha 1928.

ALOIS HÁSEK

Alois Hásek je našim oblíbeným sklářským výtvarníkem, zejména pro mistrovské práce na přejímaných sklovinách. Nejpádňjším důkazem o jeho dovednosti je fakt, že byl jedním z nejbližších spolupracovníků svého profesora Josefa Drahoňovského na pražské Uměleckoprůmyslové škole.

Sbírka rytých a leptaných váz Aloise Hásky se v minulém období rozrostla o další tři díla. První jsme získali v dražbě pořádané aukční síní SYPKA na pražském Žofíně. Jedná se o částečně rubínem přejímanou vázu neobvyklého výbrusu, oddělujícího tři matované plochy. Každá z nich obsahuje reliéfní rytinu postav symbolizující lidskou práci. Dílo z období 1940–1950 je vysoké 33,5 cm.

Pro další dvě vázy zvolil A. Hásek naprosto identickou surovinu, rubínem přetaženou a 28 cm vysokou. Na přední straně první z nich (tu jsme získali v Olomouci) je rozměrná rytina s dobově oblíbeným námětem rodinné idylly, tři grácie a vinobraní znázorňuje rytina na váze druhé, získané pro změnu v Prachaticích. Obě vázy jsou na zadní straně shodně opatřeny efektními broušenými čočkami a vyhotoveny byly s největší pravděpodobností pro držkovský sklářský závod Antonína Lejska před rokem 1940.

O další exponáty je bohatší i oddělení skleněných figurek. Zvýšil se počet jak těch modelovaných, tak i foukaných a hutních.

Detesk na nových trzích

S výrobky Detesku se můžeme setkat téměř v celém světě. Mnohokrát bylo uvedeno, že prakticky jediným územím, kde se významněji neuplatňujeme, je Jižní Amerika.

Podíváme-li se ale na situaci detailněji, snadno zjistíme, že se naše výrobky nedaří vyvážet i do podstatně bližších oblastí, a to i v rámci Evropy.

Donedávna mezi ně patřila např. Anglie, jejíž výrazně konzervativní prostředí není příliš nakloněno našim dárkovým lahvám. Ani v sousedním Skotsku či nedalekém Irsku se mezi nesčetnými producenty Whisky žádný vlivnější experimentátor, ochotný vyzkoušet část své produkce nabízet v našich lahvích, zatím neobjevil.

Nicméně znatelný pokrok společnost Detesk v pozici na anglickém trhu zaznamenává v oblasti osvětlení. K prvním podstatnějším náznakům došlo už v roce 2012 po naší první aktivní účasti na veletrhu Light and Building ve Frankfurtu n. M.

Ten je pořádán každým druhým rokem a jedná se o celosvětově největší veletrh zaměřený zejména na nové trendy a technologie v oblasti osvětlení. Tehdy Detesk právě zde navázal první kontakty s anglickými výrobci svítidel. V dalších letech se nám úspěšně podařilo vztahy upevnit a rozšířit do té míry, že v r. 2016 už obrat obchodu s Velkou Británií přesáhl 10 % celkového obratu firmy. Ještě důležitější je ale fakt, že stoupající tendence je patrná i v roce současném.

Další evropskou oblastí, kam se nám v minulosti dařilo výrobky vyvážet jenom příležitostně a v omezeném objemu, bylo Portugalsko. Místní návyky dopřávají daleko více času zábavě, podstatně méně ho potom zbývá na práci, a tak Středoevropan v tomto prostředí obtížněji hledá potencionálního partnera pro perspektivní spolupráci.

Avšak díky flexibilitě firmy se v posledním období podařilo zorientovat i na tomto trhu a s partnery navázat spolupráci nejen v rovině dodavatel-odběratel, ale v rovině hlubší, obchodně-partnerské.

Až tento rok ukáže objektivně výsledky obchodu s Portugalskem, ten loňský byl zkrácený tím, že objednávky přicházely až v jeho druhé polovině.

Navzdory těmto úspěchům stále ještě na mapě Evropy (z pohledu našeho exportu) pomyslná bílá místa zůstávají, např. ta nejsevernější.

V současné době se Detesk intenzivně připravuje na svoji v pořadí čtvrtou aktivní účast na veletrhu Light and Building, který proběhne v březnu 2018, a opět se pokusí (společně s dalšími více než 2600 vystavovateli) představit nové designy a nové technologické možnosti, tentokrát na ploše téměř dvojnásobně veliké, umožňující kromě jiného i dvě současná nezávislá jednání. Opět budeme ve Frankfurtu usilovat o získání nových zákazníků, o proniknutí na nová teritoria.

V kombinaci s následně zvolenou obchodní strategií, profesionalitou, vysokým nasazením a chutí počítáme s tím, že se nám (stejně jako ve většině ostatních případů) podaří proměnit počáteční strohé dodavatel-sko-obchodní vztahy ve vztahy s hodnotou mnohem vyšší. Ve spojení s pevně položenými základními kameny, na kterých Detesk stojí, bude firma schopna nadále úspěšně čelit mnohdy z počátku těžko uchopitelným výzvám a proměnit je v další zajímavé výsledky své práce.

Stánek DETESK na výstavě Light & Building 2016

Detesk & Tenuta Marcati

Již třetím rokem probíhá spolupráce mezi Deteskem a společností TENUTA MARCATI, jakožto dodavatelem vína z oblasti Valpolicella v Itálii. Vína od tohoto dodavatele jsme podrobně představili ve vydání Zpravodaje v září 2015. Spolupráce s Tenutou Marcati se zdárně rozvíjí a vína si v našich prodejnách již našla své stále zákazníky.

Majitel společnosti, pan Pietro Marcati, nás neopomenul navštívit u příležitosti své poslední cesty do České Republiky v srpnu 2017. Návštěva to byla pro obě strany velice zajímavá a jistě přínosná. Mluvili jsme především o dosavadní spolupráci, ale nás samozřejmě také zajímalo, jak hodnotí rok 2017 z pohledu výrobce. Co tedy můžeme od dalšího ročníku očekávat?

„Rok 2017 byl pro vinaře z oblasti Valpolicelli velmi komplikovaný. Vše začalo nečekaným mrazem, který postihl vinnou révu v době kvetení. Náhle došlo ve všech důležitých okolních vinařských zónách (Valpolicella, Soave, Bardolino, Lugana a Custoza) k rychlému oteplení, vysoké teploty nás provázely téměř celé léto 2017, což způsobilo samozřejmě velké problémy s nedostatkem vláhy. Některé oblasti zasáhlo opakovaně krupobití, to ale nebyl naštěstí náš případ.“ říká Pietro a dále dodává: „Sklizeň začíná v těchto dnech, brzy budeme mít první závazné informace, už nyní však mohu konstatovat, že úroda bude značně nižší než v roce minulém, odhaduji o 25–30 %. Avšak kvalita se nakonec jeví jako výborná. Zatím se zdá, že by se mohlo ve všech případech jednat o vína kvalitou nadstandardní.“

Nám tedy nezbývá nic jiného než si na tato vína počkat. Čekání si však můžeme zpříjemnit ochutnáním vín z ročníků předešlých...

Vína je možné zakoupit v našich firemních prodejnách a to:

	OC PLAZA
Náměstí 3. května č. p. 20	Palachova 1404/2
Železný Brod 468 22	Liberec 460 01
PO-NE: 9.00–17.00	PO-NE: 9.00–20.00

Detesk: především sklárna, ale také...

Společnost Detesk s. r. o. se už před mnoha léty stala největším světovým producentem speciálních dárkových láhví vyráběných z borosilikátové skloviny. Ta díky svým specifickým vlastnostem umožňuje sériově vyrábět unikátní výrobky, jejichž výroba z běžných sklovin by byla prakticky nemožná.

Do určité doby řešila firma především problematiku sklářskou a s ní spojenou oblast dárkových obalů. Logicky se jednalo o obaly na bázi více či méně ušlechtilých lepenek, blistrové nebo o jejich kombinaci.

Postupně ale takové balení přestávalo požadavkům vyhovovat. Nezajišťovalo potřebnou ochranu láhvím většinou ještě podstatně zhodnoceným jejich obsahem.

A pokud takový obal z tradičních materiálů požadavky splnil, byla jeho cena zase pro danou úroveň výrobků tak vysoká, že bránila větší prodejnosti.

Už před více než deseti lety začal Detesk experimentovat s výrobou obalů z deskových materiálů, především z překližky v kombinaci s plexisklem. Nápad se velice rychle ujal a už po mnoho let prakticky dárkové láhve v jiných obalech neprodáváme. Vzhledem k tomu, že počty vyrobených dřevěných obalů se už pohybují ve statisících, odpovídá situaci i používaná technologie jejich výroby. Ostatně, jak jsme uváděli v minulých Zpravodajích, v rámci modernizace výrobního prostředí firmy se zdaleka na tuto důležitou oblast v rámci Detesku nezapomíná.

Také provedení těchto obalů se pochopitelně inovuje. V posledních letech zákazníci preferují například dřevěné kazety doplněné uzavíráním různě tvarovanými plexiskly.

Naše společnost se pravidelně prezentuje na největších veletrzích zaměřených na obchod s alkoholickými nápoji. Na těchto přehlídkách získáváme nejen další klientelu požadující naše láhve balené do dárkových kazet z naší produkce, ale také zákazníky, kteří od nás nakupují pouze dřevěné kazety.

Jako zajímavost můžeme uvést skutečnost, že největším zákazníkem našich dodavatelů překližky nejsou výrobci nábytku či jiných dřevěných výrobků, jak by se dalo očekávat, ale sklárna Detesk.

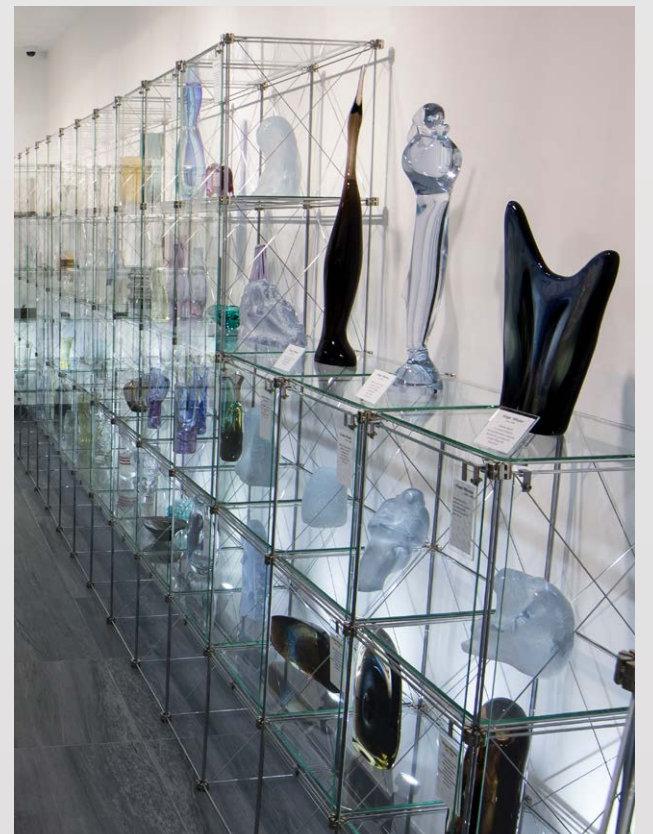

Skleněné městečko 2017

V době konání železnobrodského Skleněného městečka, v letošním roce v sobotu 16. a v neděli 17. září, bude stejně jako v předešlých letech vstup do všech prostor zdarma. Znamená to, že otevřena pro návštěvníky bude tentokrát i vinotéka, a to nejen s nabídkou kvalitních bílých a červených vín. Návštěvníci se budou moci občerstvit i kávou a nealkoholickými nápoji.

Protože naše společnost je kromě jiného i největším světovým výrobcem skleněných fontán, nepostradatelných při přípravě ABSINTU, mohou zájemci ochutnat i tento slavný a přitom tajemný spirit zahalený nesčetnými příběhy, pravdami i pomluvami. (Povídání o absintu je věnovaná celá šestá strana Zpravodaje).

ABSINT

Společnost Detesk je už dlouhou řadu let největším světovým producentem speciálních dárkových lahví vyráběných z borosilikátové skloviny. Prakticky po stejnou dobu platí také za nejvýznamnějšího světového výrobce skleněných fontán nezbytných při servírování absintu.

HISTORIE ABSINTU

Nejstarší dochovaný písemný zápis receptu na absint pochází z roku 1794 a je obsažen v knize jednoho ze zakladatelů jeho výroby Henriho-Louise Perrenouda. První zmínky o absintovém elixíru lze najít ale v materiálech sahajících až do období okolo r. 1769.

V roce 1797 založil Švýcar Dubiet v Couvetu malou společnost. Jednalo se o palírnu kterou kromě zakladatele vlastnili ještě jeho syn a Henri-Louis Perrenoud.

Obliba vysokoprocentního alkoholu (60 %) rostla a přinutila jednoho z majitelů společnosti, Henriho-Louise Perrenouda, k založení vlastního lihovaru na francouzské straně švýcarských hranic. Ušetřily se tak daňové výdaje nutné při exportování absintu ze Švýcarska do sousední Francie. Psal se rok 1805 a na francouzském území byl takto založen první lihovar vyrábějící absint. Společnost dostala název Pernod Fils (z marketingových důvodů bylo příjmení Perrenoud zjednodušeno na Pernod).

V začátcích produkoval Pernod Fils 16 litrů absintu denně. Poptávka se ale zvyšovala a zlomový bod přišel s nasazením francouzských legionářů v Alžírsku mezi léty 1830 až 1847. Pro Pernod to znamenalo zlatý důl neboť legionáři dostávali přiděl absintu s vínem nebo vodou jako prevenci a lék proti žaludečním potížím. Je pochopitelné že si vojáci „lék“ oblíbili a po návratu do Francie chtěli v léčebné kúře pokračovat. Do roku 1850 tak produkce vzrostla na 20.000 litrů denně.

Z absintu se stal výborný byznys, absintové lihovary se rodily jako houby po dešti. Významně začala ale také vzrůstat konkurence, a tak mnozí výrobci přípravu absintu šidili. Následkem toho byla jeho cena stahována k zemi, absintový trh se otevřel všem společenským vrstvám. Souběžně situaci provázela i zhouba, která decimovala od r. 1860 evropské vinice.

Byl jí parazit s názvem mniška révokaz. Cena vína stoupala, takže absinth ho nahrazoval i u nejchudších vrstev obyvatelstva. Na přelomu 19. a 20. století byly některé značky absintu levnější než chleba, Pernod Fils byl na vrcholu. V r.1896 jeho denní výroba činila 125 000 litrů. Poptávka už dávno nepocházela jenom z Francie nebo Švýcarska, ale doslova z celého světa. Jen ve Francii se v roce 1910 vypilo 36 milionů litrů absintu.

Opilství nejen ve Francii se stalo hlavním důvodem fyzického i morálního úpadku obyvatelstva a absint alkoholickému šílenství v západní Evropě kraloval.

Kromě zmíněného množství absintu se konzumovaly i další alkoholické nápoje a k tomu navíc ročně neuvěřitelných 5 miliard litrů vína.

Byly vypracovány různé vědecké studie dokazující škodlivost absintu, a tak absint stál u zrodu alkoholových prohibicí, které se ve světě zaváděly od počátku 20. století.

Situace dospěla k postupnému zákazu jeho výroby a konzumace téměř v celém světě (nejprve v Belgii v r. 1905, ve Švýcarsku v r. 1910, ve Francii na počátku první světové války, podobně např. v Holandsku nebo v USA).

V průběhu 20. století byly prakticky všechny teorie o škodlivosti absintu vyvráceny, ale původní účel byl splněn. Výrobcům dalších typů alkoholických nápojů a zejména vinařům obhospodařujícím vinice, které se po mniškové kalamitě opět vzpamatovaly, už nejvýznamnější konkurent - absint - nepřekážel.

Společnost Pernod Fils byla v té době ve výborné ekonomické kondici, takže produkci absintu převedla do oblastí, kde zákaz neplatil (konkrétně do Španělska) a začala se věnovat dalším produktům, jejichž výroba se v oblasti mimo zákon nenacházela. Vznikl tak například Pastis, podobný absintu, ale bez obsahu pelyňku a nižším obsahem alkoholu.

V současnosti je společnost Pernod – Richard jedním z největších světových koncernů vyrábějících alkohol.

Ve Španělsku se absint vyráběl do 60. let 20. století,

kdy stejně jako samotný absint mizí i historické prameny, závěr legendy se ztrácí v mlze.

V r. 1988 Evropská unie zákaz absintu zrušila, ale skutečná absintová renesance nastala až po r. 1998. Legendami opředený nápoj si rychle začínal získávat příznivce.

K největšímu oživení absintu však došlo až po zrušení jeho zákazu ve Švýcarsku (r. 2005) a USA (r. 2007). Ke slovu se opět dostaly vysoce kvalitní absinty vyráběné v původním prostředí podle původních receptů. Velkou událostí bylo v r. 2013 znovuoživení původního absintu Pernod - Fils.

Pravý absint se plně vrátil na výsluní, kruh historie se uzavřel. **Vive la fée verte!**

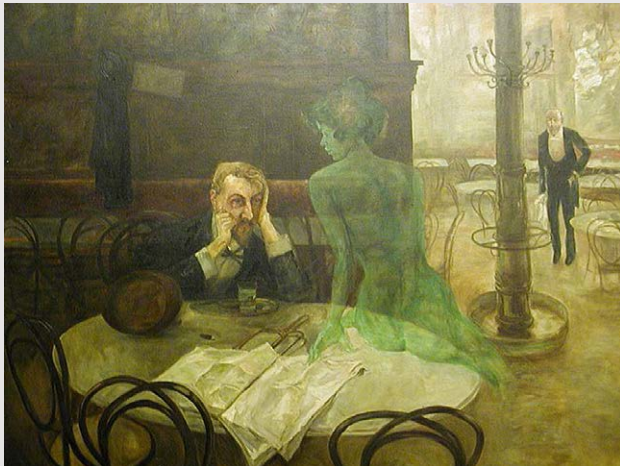
Současná švýcarská právní definice absintu:

Absint je alkoholický nápoj vyrobený z etylalkoholu zemědělského původu nebo destilátu zemědělského původu, který:

- je ochucen pelyňkem pravým (Artemisia absinthium L.) nebo přírodním extraktem téhož, v kombinaci s dalšími bylinkami jako anýz, fenykl nebo dalšími, případně jejich extrakty;
- je vyroben macerací a destilací;
- má trpkou chuť a voní po anýzu nebo fenyklu;
- zakalí se přidáním vody.

Od samého počátku absintové historie patří k absintu jeho příprava s vodou. Absintová lžička s cukrem se začala používat později.

Kontroverzní rituál se zapálenou kostkou cukru není možné v absintové historii nalézt nikde, úvahy o jeho původu vycházejí z heroinové kultury 90. let.

Ve druhé polovině devatenáctého století absint postupně začal šlapat na paty ve Francii do té doby nejrozšířenějšímu vínu. Jeho popularita ho přivedla na plátna malířů jakými byl například Van Gogh, Manet, Degas, Toulouse-Lautrec nebo Picasso. Také ve slavné pražské kavárně SLAVIA je umístěno velké plátno Viktora Olivy (1861 – 1928) z roku 1900 s názvem Piják absintu.

Stejně jako v jiných oblastech servírování nápojů i pro podávání absintu slouží speciální sklenice. Kromě estetických požadavků musí jejich objem pojmut přidávání vody v přiměřeném rozsahu. Tvarování mnohých z nich také umožňuje uživatelům přibližně odměření základního množství absintu. Uživatel tak snadno stanoví jím preferovaný poměr ředění.

PODÁVÁNÍ ABSINTU

Nejstarším a stále nepřekonaným používáním absintu je jeho míchání s vodou která má teplotu blízkou 0 °C. Ledová voda je nezbytná, právě ta způsobuje zakalení absintu a vytváří takzvaný „louche effect“ (opalizaci).

Silice anýzu, fenyklu a několika dalších bylin jsou rozpustné v alkoholu, ale nerozpustné ve vodě. Ředěním roztoku studenou vodou tudíž dochází k jejich vylučování ve formě opalizujícího zákalu. Proces je doprovázen postupným uvolňováním intenzivních vůní a zvýrazněním chuti. Zároveň se sníží vysoké procento alkoholu původního absintu.

Pro míchání absintu s vodou se nejlépe hodí ABSINTOVÉ FONTÁNY. Do fontány vložíme led a zalijeme ho studenou vodou která pak s teplotou blízkou se bodu mrazu pomalu kape do skleničky s absintem. Čím více si dáme záležet na pečlivém a pomalém procesu rozkapávání, tím intenzivnější zážitek budeme z výsledného nápoje mít.

Právě pomalý proces dodává absintu kouzlo, a to zejména na začátku, kdy se „louche effect“ rozvíjí.

Můžeme také použít speciální lžičku, na kterou se umístí kostka cukru, kterou kapající voda postupně rozpouští. V době rozkvětu konzumace absintu nebylo doslazování potřebné, absinty samy o sobě byly sladké dost. Dnes to není na škodu, zejména pokud někdo nemá rád intenzivní chuť pelyňku a anýzu. Cukr celkový chuťový dojem zakulatí a zjemní.

Důležité je, kolik vody přidáme. U více procentních absintů je možné přidání většího množství a naopak. Pokud je rozkapáván jemnější absint s méně výrazným aroma, je opět možné nižší ředění, pro vysoce výrazné anýzové absinty je větší zředění vhodnější.

Někteří výrobci absintu uvádějí doporučené dávkování, v celku pochopitelně přesná definice poměrů ředění neexistuje.

Pokud ale budeme dodržovat jednoduchá základní pravidla s ohledem na procenta alkoholu, intenzitu bylin a naše zkušenosti s pitím absintu, určitě nic nezkažíme.

Macerací pelyňku se do absintu dostává thujon, chemická sloučenina právě v pelyňku obsažená. Při požití značného množství se tato látka může chovat jako halucinogenní, díky tomu dostal absint přezdívku zelená víla (feé verte).

Základní surovinou na výrobu absintu je tzv. svatá trojice bylin, pelyněk pravý (Artemisia absinthium), anýz (Pimpinella anisum) a fenykl obecný (Foeniculum vulgare). Jeho výroba spočívá v maceraci bylin v alkoholu a následné destilaci. Pro dosažení zelené barvy se v destilátu dále máčí pelyněk římský, yzop lékařský, meduňka a další bylinky uvolňující chlorofyl.

